

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) omtalte Fripasspørgsmaalet, hvorom der har været Samraad. Jeg vil føje min anbefaling til og yderligere henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om ikke ogsaa andre kunde faa Fripas. For et Par Aar siden blev Fripassene indenfor Statsbanerne afskaffet for en hel Del Mennesker, deriblandt ogsaa for Pensionisterne. Det er overmaade kedeligt for Folk, der har været ansatte ved Statsbanerne enten paa Værkstederne eller blandt det kørende Personale i 30—40 Aar, at de ikke en Gang kan køre frit nogle faa Gange om Aaret, naar de bliver pensioneret. Jeg synes, det maatte kunne indrettes saaledes, at Pensionisterne fik f. Eks. 4 Fripas om Aaret, og det vil jeg henstille til den højtærede Minister. Der er indsendt Andragende i den Retning fra Organisationen, men der er endnu ikke kommet Svar derpaa, og det var ønskeligt, at der kunde komme et imødekommende Svar.

N. C. Jensen: Ved Finanslovsforslagets første Behandling tillod jeg mig at fremdrage Spørgsmaalet om Stationsforstander i Give Haldbos Ansættelse som Stationsmester, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) før omtalte, og hvorom der i Finansudvalget er holdt Samraad med Ministeren. Jeg takker Finansudvalget, fordi det har foranlediget dette Samraad og derved opretholdt Spørgsmaalet til Behandling her i Tinget. Man kan spørge: Hvad Interesse har det egentlig for Rigsdagen, Ministeriet og den enkelte Minister, at der bliver begaaet en eller anden Uret mod en enkelt Person? Dertil er at svare, at den offentlige Mening her har en Op-gave at løse. Hvor der virkelig er afstedkommet noget, der efter manges Mening er et Overgreb, en Uret, er det Rigsdagens og navnlig Folketingets Sag at belyse det. Dermed er det ikke sagt, at man er i Stand til overfor Regeringen eller Administrationen at skaffe de vedkommende den Ret, der tilkommer dem, det er naturligvis i sidste Instans afhængigt af Ministeren, men jeg mener, det er værd at beskæftige sig med en saadan Sag, tilmed naar den ligger saa aldeles klart for, som Tilfældet er her.

Jeg skal saa kort, som det er mig muligt, søge at belyse denne Sag, og det er min Overbevisning, at det høje Tings Medlemmer, ligegyldigt hvilket Parti de tilhører, vil sige: Her har Administrationen begaaet et Overgreb, som man maa tage under nøje Overvejelse for at se, om

det ikke er muligt at rette derpaa. Den Gang Statsbanerne naaede til en Overenskomst om Overtagelsen af Vejle—Give-Banen, vedtoges der efter Forhandling med Personalet en Overenskomst, der lød saaledes i dens § 9: „Det Personale, der er tjenstgørende ved Vejle—Give-Banen paa det Tidspunkt, da dennes Drift overtages af Statsbanerne — dog med Undertagelse af Driftsbestyreren —, overgaar, for saa vidt de paagældende anbefales dertil af deres foresatte, fra nævnte Tidspunkt i Statsbanernes Tjeneste i de Stillinger, der svarer til dem, som de beklæder, med Lønning m. m., der er mindst lige saa gunstig som den, de oppebærer i Overgangsjeblikket“. Det var altsaa den Overenskomst, Statsbanerne indgik med de private Baner, og da fik det Personale, der vilde overgaa til Statsbanerne, tilstillet en Erklæring til Underskrift, der lød saaledes: „Undertegnede der er ansat ved Vejle—Give-Banen som, erklærer mig herved villig til ved den nævnte Banes Overtagelse af Staten at overgaa til Statsbanerne i en Stilling, der svarer til den, jeg nu beklæder ved Vejle—Give-Banen, og med en Lønning, der er mindst lige saa gunstig som den, jeg oppebærer i Overgangsjeblikket“. Jeg maa nu minde om, at det, der i Statsbanernes Tjeneste aabner Vejen til at blive ansat som Stationsforstander, er at være i Besiddelse af Præliminæreksamen, at blive antaget som Elev og saa fortsætte gennem Assistentstillingen. Saaledes naar man op til at blive Stationsforstander. Derimod rekrutteres — for at bruge Administrationens eget Sprog — Stationsmestrene fra Portørklassen. Det maa ogsaa være Forudsætningen, at Staten overfor det Personale, som overgaar fra det private Baneselskab til Statens Tjeneste, paatager sig den Forpligtelse at antage de paagældende i de Stillinger, de har Krav paa i Henhold til den Stilling, de har haft i det private Baneselskabs Tjeneste.

Stationsforstanderen i Give havde ikke Præliminæreksamen, den Gang han kom i den private Banes Tjeneste, men han havde fjerde Klasses Hovedeksamen fra Horsens Latinskole, og denne Eksamen kan fuldt ud sættes ved Siden af den almindelige Forberedelseseksamen. Han afbrød sin Skolegang, da han havde taget fjerde Klasses Eksamen, fordi han ikke havde Raad til at studere videre, og blev ansat i Horsens—Juelsminde-Banens Tjeneste, hvor han var i 3 Aar som Assi-